Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2026. gada 26. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – Kopienas Muitas kodekss – Importa un eksporta procedūras – Muitas vērtības noteikšana – 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un b) apakšpunkta iv) punkts – Korekcija, ņemot vērā pircēja segtās izmaksas – Izmaksas, ko rada uz pārtikas konservu kārbām uzlīmētu etiķešu maketu izstrādes nemateriālie pakalpojumi – Jēdziens "saturs" – Eiropas Savienības teritorijā sniegti nemateriāli pakalpojumi

Lietā C-307/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2023. gada 17. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 17. maijā, tiesvedībā

G *GmbH*

pret

Hauptzollamt H,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši I. Ziemele (referente), A. Kumins [*A. Kumin*], S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un M. Bošņaks [*M. Bošnjak*],

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– G *GmbH* vārdā – *L. Harings*, *Rechtsanwalt*,

– *Hauptzollamt H* vārdā – *S. Hein*,

– Francijas valdības vārdā – *G. Bain*, *J.-L. Carré* un *B. Fodda*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. Eggers* un *F. Moro*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2025. gada 16. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss") 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu un b) apakšpunkta iv) punktu.

2 Šis lūgums iesniegts tiesvedībā starp G *GmbH* un *Hauptzollamt H* par ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņu par etiķetēm, kas uzlīmētas uz pārtikas konservu kārbām.

Atbilstošās tiesību normas

3 Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā paredzēts:

"Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz [Eiropas Ekonomikas] Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu [..]."

4 Šī kodeksa 32. pantā noteikts:

"1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 29. pantu, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ir jāpieskaita:

a) šādi maksājumi, ciktāl tie attiecas uz pircēju, bet neietilpst cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm:
   i) komisijas un starpniecības maksa, izņemot pirkšanas starpniecības naudu;
   ii) iepakojuma vērtība, kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu;
   iii) iepakošanas izmaksas – darba vai materiālu;

b) attiecīgi sadalīta šādu preču un pakalpojumu vērtība, ko pircējs tieši vai netieši piegādā bez atlīdzības vai par pazeminātu cenu izmantošanai saistībā ar ievesto preču ražošanu un pārdošanu izvešanai, cik šāda vērtība nav iekļauta faktiski samaksātajā vai maksājamā cenā:
   i) izejvielas, sastāvdaļas, detaļas un līdzīgi priekšmeti, kas ietilpst ievestajās precēs;
   ii) darbarīki, matrices, veidnes un līdzīgi priekšmeti, kas izmantoti ievesto preču ražošanā;
   iii) izejvielas, kuras izlietotas ievesto preču ražošanā;
   iv) inženiertehniskas un zinātniskas izstrādnes, mākslinieciski darbi, dizains un uzmetumi un skices, kas izstrādāti ārpus Kopienas un vajadzīgi ievesto preču ražošanai;

[..]."

5 Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.) I pielikumā iekļautās Kombinētās nomenklatūras pirmās daļas I sadaļā ietverta A iedaļa "Vispārīgi kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumi". Vispārīgo noteikumu 5. punkts par preču klasifikāciju formulēts šādi:

"Papildus iepriekš minētajiem noteikumiem attiecībā uz tajos minētajām precēm jāievēro arī šādi noteikumi:

a) fotoaparātu, mūzikas instrumentu, ieroču, rasēšanas piederumu vai kaklarotu futrāļus, makstis un tamlīdzīgu iesaiņojumu, kam ir īpaša forma un kas paredzēts ilgstošai konkrētu priekšmetu glabāšanai, kurus uzrāda kopā ar šiem priekšmetiem, klasificē kopā ar šiem priekšmetiem, ja tos parasti pārdod šādā iesaiņojumā. Šis noteikums neattiecas uz iepakojumu, kas piešķir pamatīpašības visam izstrādājumam;

b) ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, iepakojumu un taru [..], kurā ir preces, klasificē kopā ar precēm, ja attiecīgās preces parasti šādi iepako. Šis noteikums tomēr nav saistošs, ja skaidri redzams, ka iepakojums vai tara derīga vairākkārtējai izmantošanai."

6 Vispārīgo noteikumu 5. punktā ietvertajā 1. zemsvītras piezīmē ir precizēts, ka "iepakojums" un "tara" ir ārējais vai tiešais iepakojums, trauki, ietinamie materiāli vai turētāji, izņemot transporta ierīces (piemēram, kravas konteinerus), brezentu, polispastu vai transporta palīgaprīkojumu. Apzīmējums "tara" neattiecas uz iepakojumu, kas minēts vispārīgo noteikumu 5. punkta a) apakšpunktā.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

7 No 2012. gada 12. decembra līdz 2013. gada 30. maijam G, kas ir Vācijā esošas muitas noliktavas īpašniece, veica desmit trešo valstu piegādātāju pārdoto ilgi uzglabājamo pārtikas produktu konservu atmuitošanas darbības, lai tos laistu brīvā apgrozībā atbilstoši vietējai muitošanas procedūrai pircēja labā. Pircēja piegādātājiem bez maksas un elektroniskā formātā nodeva maketus, kas tika izmantoti kā paraugs tādu etiķešu izgatavošanai, kuras bija paredzēts uzlīmēt uz konservu kārbām. Piegādātāji šīs etiķetes izdrukāja un uzlīmēja uz konservu kārbām. Etiķešu maketi tika izgatavoti dažādās dizaina studijās Vācijā pēc pircējas pasūtījuma un uz tās rēķina.

8 Deklarētajās muitas vērtībās bija norādīta summa, kas pircējai jāmaksā piegādātājiem saskaņā ar tos saistošiem līguma noteikumiem, ietverot ne tikai pārtikas produktu izmaksas, bet arī izmaksas par iepakojumu mazumtirdzniecībai konservu veidā, kā arī izmaksas, kas saistītas ar etiķešu drukāšanu un piestiprināšanu, izslēdzot tās izmaksas, kas pircējai radušās saistībā ar maketu izstrādi.

9 Ar paziņojumu par nodokli, kas izdots 2014. gada 20. februārī, *Hauptzollamt H* vēlāk piedzina muitas nodokli 1412,61 EUR, kas atbilst deklarētajā muitas vērtībā iekļautajām izmaksām par to etiķešu maketu izstrādi, kuras uzlīmētas uz konservu kārbām.

10 G celto prasību par šo paziņojumu pirmās instances tiesa noraidīja, pamatodamās uz to, ka etiķete, kurā ir aprakstīts konserva saturs un kura faktiski ir tā reklāma, nav nodalāma no pašas konservu kārbas kā iepakojuma Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta izpratnē.

11 Par pirmās instances spriedumu G iesniedza apelācijas sūdzību *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija), kas ir iesniedzējtiesa. Šī tiesa norāda, ka Eiropas Savienības teritorijā ievesto preču muitas vērtība tiek noteikta, pamatojoties uz darījuma vērtību, kurai pieskaitītas Muitas kodeksa 32. pantā minētās izmaksas.

12 Minētā tiesa uzskata – nav šaubu, ka G izmantotās konservu kārbas ir "iepakojums" šī kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta izpratnē un to ražošanas izmaksas, tostarp izmaksas, kas saistītas ar pašu kārbu, kā arī ar etiķetes izdruku un piestiprināšanu uz tās, jāņem vērā, lai noteiktu muitas vērtību, jo etiķete kopā ar konservu kārbu veido nedalāmu vienību.

13 Tomēr tā norāda, ka šāds secinājums nav acīmredzams attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar nemateriālajiem uz šīm kārbām uzlīmēto etiķešu maketu izstrādes pakalpojumiem. Proti, šai izstrādei nepieciešamie pakalpojumi varētu ietilpt šī kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā minētajās "inženiertehniska[jās] un zinātniska[jās] izstrādn[ēs], māksliniecisk[ajos] darb[os], dizain[ā] un uzmetum[os] un skic[ēs]".

14 Tomēr šādā gadījumā saskaņā ar šo tiesību normu muitas vērtības korekcija atkarībā no izmaksām, kas saistītas ar šiem pakalpojumiem, būtu jāveic tikai ar nosacījumu, ka minētie pakalpojumi ir sniegti ārpus Savienības teritorijas, un šajā gadījumā tas tā neesot, jo aplūkotie maketi ir izstrādāti Vācijā.

15 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai saskaņā ar [Muitas kodeksa] 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu vai 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktu izmaksas, kas saistītas ar etiķešu maketu izgatavošanu Savienības muitas teritorijā, jāpieskaita darījuma vērtībai, ja pircējs, kas iedibināts Savienības muitas teritorijā, nodrošina, ka maketi bez maksas pieejami elektroniskā formā piegādātājiem trešā valstī?"

Par prejudiciālo jautājumu

16 Ar uzdoto prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un b) apakšpunkta iv) punkts jāinterpretē tādējādi, ka izmaksas, ko rada nemateriāli uz Savienības teritorijā ievestām pārtikas konservu kārbām uzlīmētu etiķešu maketu izgatavošanas pakalpojumi, jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par šīm importētajām precēm, ja šie maketi ir izstrādāti pēc pircēja lūguma un uz tā rēķina Savienības teritorijā un elektroniskā formātā bez maksas ir darīti pieejami piegādātājiem.

17 Tā kā Muitas kodeksā nav skaidri definēts veids, kādā šādas izmaksas jāaplūko muitas vajadzībām, šajā jautājumā minētās tiesību normas jāinterpretē, ņemot vērā ne tikai to formulējumu, bet arī kontekstu, kādā tās iekļaujas, un to ietverošā tiesiskā regulējuma mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2025. gada 18. decembris, *Storstockholms Lokaltrafik*, C-422/24, EU:C:2025:980, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Pirmkārt, runājot par šo tiesību normu formulējumu, Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā paredzēts – lai noteiktu muitas vērtību, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, tiek pieskaitīta "iepakojuma vērtība, kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu".

19 Saskaņā ar šī kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktu cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, tiek pieskaitīta arī tādu "inženiertehnisk[u] un zinātnisk[u] izstrād[ņu], mākslinieciskļu] darb[u], dizain[a] un uzmetum[u] un ski[ču]", kas tiek izmantoti ievesto preču ražošanai un pārdošanai izvešanai, vērtība, ja pircējs šīs preces un pakalpojumus tieši vai netieši piegādā bez maksas vai par pazeminātām izmaksām, ar nosacījumu, ka tie ir izstrādāti "ārpus Kopienas" un ir "vajadzīgi ievesto preču ražošanai".

20 Lai nošķirtu abu šo tiesību normu attiecīgās piemērošanas jomas, jāuzsver, ka minētā kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkts attiecas uz "ievesto preču" ražošanai vajadzīgo preču un pakalpojumu izmaksām, savukārt šī kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā ir atsauce uz "iepakojuma" vērtību, "kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu".

21 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pamatlietā aplūkoto preču muitas vērtību G deklarējusi, it īpaši ņemot vērā to iepakojuma izmaksas, proti, konservu kārbu ražošanas izmaksas, kā arī uz tām uzlīmēto etiķešu drukāšanas izmaksas, tomēr neņemot vērā izmaksas, kas radušās saistībā ar nemateriāliem pakalpojumiem šo etiķešu izstrādē.

22 Iesniedzējtiesā netiek apstrīdēta kvalifikācija par "precēm un pakalpojumiem" – Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē –, kas tiek piešķirta nemateriāliem pakalpojumiem, kuri nepieciešami, lai izstrādātu maketus, kas ievesto preču piegādātājiem tiek nodoti elektroniski pamatlietā aplūkoto etiķešu izdrukāšanai. Šajā ziņā ir nospriests, ka, ciktāl šīs tiesību normas formulējums tieši atsaucas uz "precēm" vai "pakalpojumiem", tās piemērošanas jomā ietilpst ne tikai materiālie īpašumi (spriedums, 2020. gada 10. septembris, *BMW*, C-509/19, EU:C:2020:694, 18. punkts).

23 Tomēr, kā atgādināts šī sprieduma 20. punktā, norādītā kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā ir atsauce uz "ievesto preču" ražošanai vajadzīgo preču un pakalpojumu izmaksām.

24 Savukārt minētā kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta formulējumā šīs preces ir nošķirtas no to "iepakojuma", jo šajā tiesību normā šis jēdziens ir skaidri minēts.

25 Šajā ziņā saskaņā ar 1. zemsvītras piezīmi vispārīgo noteikumu 5. punktā, kas ietverts kombinētās nomenklatūras – kura veido Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu – pirmās daļas 1. sadaļas A iedaļā, jēdziens "iepakojums" ir saistīts ar jēdzienu "iepakojums un tara", ciktāl pēdējais minētais apzīmē "ārēj[o] vai tieš[o] iepakojum[u], trauk[us], ietinam[os] materiāl[us] vai turētāj[us]". Turklāt saskaņā ar judikatūru jēdziens "iepakojums un tara" ir attiecināms uz iepakojumu, kas piemērots ne tikai preču transportēšanai, bet arī uzglabāšanai un tirdzniecībai (spriedums, 1988. gada 5. oktobris, *Schmid*, 357/87, EU:C:1988:478, 8. punkts).

26 Tā kā iesniedzējtiesas nolēmumā minētie nemateriālie pakalpojumi, kas saistīti ar etiķešu maketu izstrādi, paredzēti uz ievestām konservu kārbām uzlīmētu etiķešu drukāšanai, Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta formulējums neizslēdz, ka izmaksas, ko tas rada, var attiekties uz "iepakojumiem" šīs tiesību normas izpratnē, ja vien šie maketi patiešām ir ar šiem iepakojumiem cieši saistīts elements.

27 Šajā ziņā jautājums, vai šīs etiķetes var atdalīt no konservu kārbām, šādam vērtējumam nevar būt izšķirošs. Proti, etiķetes sniedz informāciju – tostarp par to, kas ir ievestā pārtikas konserva sastāvā, par tā glabāšanas ilgumu vai pat ieteikumus, kā pagatavot un/vai patērēt konserva saturu –, kura ir nepieciešama konserva tirdzniecībai un attiecīgā gadījumā var atvieglot tā izmantošanu.

28 Tomēr tas, ka uz konservu kārbām nav uzlīmētu etiķešu, principā nepadara to saturu par neizmantojamu, līdz ar to etiķetes nevar uzskatīt ne par tādām, kas ir neatņemama šo kārbu satura sastāvdaļa, ne par tādām, kas ir nepieciešamas kārbu ražošanai minētā kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 10. septembris, *BMW*, C-509/19, EU:C:2020:694, 20. punkts).

29 No tā izriet, ka, lai gan nedz Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta, nedz šī kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkta formulējumā nav skaidras norādes par veidu, kādā muitas vajadzībām jāaplūko izmaksas, kas saistītas ar tādu etiķešu maketu izgatavošanu, kas uzlīmētas uz pārtikas konservu kārbām, šīs izmaksas var ietilpt iepakojuma izmaksu kategorijā 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta izpratnē gadījumā, ja starp šiem maketiem un iepakojumu, ko veido pārtikas konservu kārbas, ir cieša saikne; tas jāpārbauda iesniedzējtiesai.

30 Otrkārt, attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas minētā kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un b) apakšpunkta iv) punkts, kā arī šo tiesību normu sistēmu jāatgādina, ka saskaņā ar šī kodeksa 29. pantu ievestu preču muitas vērtību nosaka darījuma vērtība, proti, cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Savienības muitas teritoriju, tomēr ar nosacījumu, ka vajadzības gadījumā saskaņā it īpaši ar Muitas kodeksa 32. pantu tā tiek koriģēta (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Kā Tiesa jau ir norādījusi, prioritāri muitas vērtība ir jānosaka saskaņā ar tā dēvēto ievesto preču "darījuma vērtības" metodi. Šī muitas vērtības noteikšanas metode tiek uzskatīta par vispiemērotāko un visbiežāk izmantoto (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Tādējādi muitas vērtība parasti ir nosakāma, ņemot vērā par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, pat ja šī cena ir lielums, kurš iespējami pēc vajadzības jākoriģē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 9. jūnijs, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 It īpaši elementi, kas jāpieskaita cenai, kura ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, lai noteiktu to muitas vērtību, ir noteikti Muitas kodeksa 32. pantā.

34 Šajā ziņā, kā uzsvērts šī sprieduma 20. punktā, šī kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts konkrēti attiecas uz ievesto preču "iepakojumiem", savukārt minētā kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkts attiecas uz "ievesto preču" ražošanai vajadzīgo darbu vērtību vispārīgi.

35 Šādi rīkojoties, Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā ir paredzēts īpašs noteikums par ievesto preču muitas vērtības koriģēšanu atkarībā no izmaksām, kas liecina par ciešu saikni ar preču iepakojumu, neatkarīgi no to pakalpojumu veida, uz kuriem šīs izmaksas

attiecas, atšķirībā no šī kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkta, kurā ir paredzēta korekcija, ņemot vērā nemateriālos pakalpojumus, kas vajadzīgi ievesto preču ražošanai, konkrēti nenošķirot pašas preces no to iepakojuma.

36 Lai gan, lai koriģētu "ievesto preču" muitas vērtību Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, šīs tiesību normas iv) punktā ir ietverts skaidrs ģeogrāfiskais precizējums attiecībā uz tajā minēto nemateriālo pakalpojumu sniegšanas vietu, šī kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā nav sniegts neviens līdzvērtīgs precizējums attiecībā uz iespējamo šīs vērtības korekciju atbilstoši šo preču iepakojuma ražošanas izmaksām. Šādos apstākļos Savienības likumdevējs ir vēlējies ieviest atsevišķu koriģēšanas režīmu atkarībā no tā, vai attiecīgās izmaksas attiecas uz nemateriāliem pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar ievesto preču iepakojumu, vai arī tās attiecas uz šādiem pakalpojumiem, ja tie ir vajadzīgi pašu ievesto preču ražošanai.

37 Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta piemērošanas jomas specifiskums liecina par labu tam, ka izmaksām, kas saistītas ar nemateriāliem pakalpojumiem, kuri ir cieši saistīti ar ievesto preču iepakojumu, būtu jāpiemēro tāds pats muitas vērtības korekcijas režīms, kāds ir paredzēts izmaksām, kas saistītas ar precēm un materiālajiem pakalpojumiem, kuri ir vajadzīgi šo iepakojumu ražošanai. Šajā kontekstā atšķirīga korekcijas režīma piemērošana saistībā ar izmaksām, ko rada šie nemateriālie pakalpojumi, Savienības likumdevējam šajā ziņā būtu bijis skaidri jānorāda, līdzīgi kā tas ir darīts šī kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā saistībā ar ievesto preču ražošanai vajadzīgajām precēm un pakalpojumiem.

38 Līdz ar to jāuzskata, ka minētā kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir piemērojams visām izmaksām, kas ir cieši saistītas ar preču iepakojuma ražošanu, kā tas, šķiet, ir tādu izmaksu gadījumā, kas radušās par nemateriāliem pamatlietā aplūkoto maketu izstrādāšanas pakalpojumiem.

39 Treškārt, Muitas kodeksa noteikumu par muitas vērtības noteikšanu mērķis ir izveidot taisnīgu, vienveidīgu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Proti, muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība, un līdz ar to tajā ir jāņem vērā visi šīs preces elementi, kuriem ir ekonomiska vērtība (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 24. punkts).

40 Šajā ziņā netiek apstrīdēts, ka nemateriālajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar tādu etiķešu maketu izstrādi, kas uzlīmētas uz konservu kārbām, ir noteikta un skaitļos izsakāma ekonomiska vērtība. Šādu pakalpojumu izmaksu ņemšana vērā palīdz sasniegt mērķi noteikt muitas vērtību, kas atbilst ievesto preču faktiskajai ekonomiskajai vērtībai.

41 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un b) apakšpunkta iv) punkts jāinterpretē tādējādi, ka izmaksas, ko rada nemateriāli uz Savienības teritorijā ievestām pārtikas konservu kārbām uzlīmētu etiķešu maketu izgatavošanas pakalpojumi, jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par šīm ievestajām precēm, ja šie maketi ir izstrādāti pēc pircēja lūguma un uz tā rēķina Savienības teritorijā un elektroniskā formātā bez maksas ir darīti pieejami piegādātājiem, ar nosacījumu, ka minētie maketi ir cieši saistīti ar ievesto preču iepakojumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un b) apakšpunkta iv) punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

izmaksas, ko rada nemateriāli uz Eiropas Savienības teritorijā ievestām pārtikas konservu kārbām uzlīmētu etiķešu maketu izgatavošanas pakalpojumi, jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par šīm ievestajām precēm, ja šie maketi ir izstrādāti pēc pircēja lūguma un uz tā rēķina Savienības teritorijā un elektroniskā formātā bez maksas ir darīti pieejami piegādātājiem, ar nosacījumu, ka minētie maketi ir cieši saistīti ar ievesto preču iepakojumiem.

[Paraksti]